

*****

Niezależna *ARTIS*

Inicjatywa

Poetycko-satyryczna

*****

Kwartalnik (6)

Bydgoszcz

2021

e-mail: artis@autograf.pl

*****

www.poezja-artis.pl

Podobno każda prosta droga znajdzie jakiś adres,
więc możliwe,
że każdy prosty wiersz znajdzie swego odbiorcę.
A nawet jeśli nie,
to wróci skąd wyruszył.
Podobno każdy dobry żart może okazać się zabawny.
Jeśli się go potraktuje poważnie.

*****

Zapraszamy wszystkich do współpracy i nadsyłania tekstów

MIŁOŚCI MA

nie patrz tak na mnie
tym swoim
złowieszczym
wszechwiedzącym
wzrokiem

od którego kręci się w głowie
od którego uginają się kolana
od którego motyle w brzuchu fruują

ty już mnie dobrze znasz
ty już wiesz
że niebawem w tobie

utoną

KŁÓTNIA

jak napiszesz tę książkę
to ja ją kupię-powiedział

nie, nie
jak ją napiszę i będzie już gotowa
to ci ją подарuję-powiedziałam

nie, nie
ja za nią zapłacę-powiedział

nie, nie
ja ci ją dam
chcę ci ją dać-odpowiedziałam

nie, nie
zapłacę-powtórzył

i co?-pytam-będziemy się teraz kłócić o
książkę?

o wszystko-odpowiedział

TYLKO NIE O KSIĄŻKĘ

Joanna Bożek-Krasoń

NIE NAPISZĘ

o twoim lęku przed odrzuceniem
poduszce na którą wylewałś strach
rosnący do wielkości zaciśniętej pięści
sercu ukrytym w zaklętym kamieniu

napiszę jak się podnosisz

DZIADEK

odwiedzał nas cztery razy w ciągu roku
w marcu czerwcu wrześniu i grudniu
jakby postanowił że nowe musi zacząć
od ucałowań od rachunku sumienia

mama mówiła że w wielkim mieście
z którego dziadek przyjeżdżał do nas
na uwagę zasługuje rynek i stragany –
miejsce rodzinnych spotkań do rana

miałam metr czterdzieści pięć wzrostu
gdy po raz ostatni pojechaliśmy do niego
zostawił po sobie fajkę – cichego zabójcę
świadectwo bezradności babci

pamiętam jedynie zawstydzenie
gdy na powitanie całował mnie w rękę

KROPLA DZIEGCIU

oswajam nadmiar światła pocałunków
śniadania z kromkami chleba obrusem
na którym z lewej i prawej strony
nakrycia opierają się dłonie spojrzenia

powtarzasz nie ma życia bez stokrotek
codziennie rozjaśniasz niebo by mogły
rozkwitać więc dolewam kroplę oleju
mieszam z odrobiną miodu i dziegciu

od lat unikam promieni które skórze
nadają czekoladowy smak omijam
suche trawy – w nich nadmiar światła
zamienia zieleń w pragnienie kropli

Dorota Nowak

MÓWIĄ ŻE PRZYJDZIE OD MORZA

żółte ziarenka grają marsza pod naszymi stopami
czasem depczemy ptasie pióra
omijamy martwe meduzy i rozbite butelki bez listów
a słońce gaśnie powoli
przy falochronie obserwatorzy
fioletowego horyzontu – wszyscy wypatrujemy
otacza nas szum z powietrza chociaż morze
jest nieruchome jak jego meduzy
na piasku cień skrzydła
spóźniona śmieszka zatacza koło
żółte ziarenka grają marsza pod naszymi stopami
wracamy po śladach ostatnią drogą która została
depczemy martwe ptaki
na granatowym niebie purpurowe kreski
morze odbija nieruchomą taflą
słońce dogasa powoli – będziemy obserwować
nasze psy już pochowaliśmy

Elżbieta Tyłenda

PIEPRZ I WANILIA

nie jestem landrynką
ani słodką dziewczynką
nic ci do tego
nie pytaj dlaczego

może spotkam Ciebie
na mojej wyspie sennej
jeśli ją odkryjesz
wtedy nadam Ci imię

nic ci do tego
nie pytaj dlaczego
byłam różową landrynką
jestem szarą dziewczyną

Katarzyna Bekier

**CZARNA MELANCHOLIA
KRZESŁA**

kiedy pada wyrok
z fotela
aby posłać na krzesło
pozostaje modlitwa

tylko czasem
z innego stołka
zwracają życie

***

- dlaczego
widzę w tobie
tylko człowieka
a ty
bierzesz miarę
na mój garnitur
aby powiesić go
na odpowiednim szczeblu

W TEJ KRAINIE

nie ma ścian
przeźreń
wolna przestrzeń

a odbijam się jak piłka

drogowskazy
wszędzie drogowskazy
na lewo i na prawo
do nieba
do szczęścia

tylko dróg jeszcze nie ma

Grażyna Wojcieszko

PET NA NIEBIE

kochaj mnie:
błyskiem grzmołem
światłem cieniem
prawdą ostateczną i dostojnym kłamstwem

pośród ogrodu
z ruin gwiazd
są sceny puste

i sceny bujne
kochałem swoje księgi
choć mądrość
została zapisana

w gwiazdach
– mam jedną z nich:

mam jedną z nich
ty nią jesteś
więc świeć do pólki
dopóty

zobaczę wiekiistość
w świetle cieniu
prawdzie kłamstwie
oddechu zatorze

codziennosc każda chwila
zwykłe dni są
sprawdzianem miłości

moja wielkość zależy
od ciebie

Maksymilian Tchoń

WIERSZ Z TAMTEJ STRONY RZEKI

zmierzch u schyłku lata
powolne księgi zamykanie
horyzont załamanie stron
i wiersz dojrzewa za rzeką

na dziś koniec
zmniejsza się przestrzeń
twojej swobody
więc schył się
nawet klęknij
na jedno kolano
pomyśl że
przed zmrokiem zdążyłeś
rozbić namiot
nad Wisłą wśród olch
ich korony
omiota niebo
nie pokłują cię
gwiazd zimne ognie

szelest liści kartek szelesty
inne światy otwarte nad tobą
rzeka od nich i ku nim przepłynie
zmyje druk z zabazgranych stron

czuć chcesz ale świt przegapisz
tępy nóż do rozcięcia papieru
rano z nocy i z księgi zostaną
tylko wiersz ten i tamten horyzont

Roman Rojewski

CV

W szarym kartonie,
po szarym mydle,
pradziadku tych,
do wyboru i koloru,
zestarzało się moje CV:
metryki, świadectwa,
legitymacje i wyrazy uznania,

prognozy przyszłości,
plany, które zmieniły plany,
słuszne wybory, błędne diagnozy.
Pożółkłe i kruche, bliższe duchem
kenkartom rodziców.
Moje CV nie może się nadziwić
światu i ledowej żarówce.

Wiesława Kwinto-Koczan

☆

*

Chwile jak woda
 we wzburzonym morzu
 dlaczego moje oczy
 są takie zamyślane
 czy w moim życiu
 czegoś brak
 oddech twój
 w płucach mam
 zielonkawe światło
 nieba wypełnia skroń
 a jednak trudno
 wyjaśnić czego mi brak
 myśli chcę sprzedać
 coś mnie wstrzymuje
 tak wiele od życia
 już dostałam
 jednak jest coś
 czego mi brak
 życzliwość z samotnością
 jeszcze kawa i papieros
 to wszystko co mam
 co najważniejsze
 pokrywa mgłą

*

Wulkan we mnie
 wrze a na zewnątrz
 łagodność uśmiecha się
 i dobrze tak trzeba
 nie mogę zagubić się
 w poukładanej rzeczywistości
 słońce świeci
 wiatr przegania chmury
 za kominem kawka
 spokojnie siedzi
 i jak ja wypatruje
 jak tu spsocić się
 rzeczywistości
 by nudno nie było
 i dzieje się
 w niedowierzaniu
 pojawia się ...

Maria Chilicka

#13

Wilk twardy
 Odpocznie półprzytomny na lodowatej ziemi
 Huk miasta opodal
 Spojrzy w niebo pełne gwiazd
 Wciągnie mroźne powietrze w płuca
 Ruszy dalej
 Z głową zwieszoną
 Przekonany co do kierunku

Wilku we mnie
 Zawyj
 I biegnij

#14

Zlepki słów
 Zlepki dźwięków
 Trafiają precyzyjnie
 Lepiej lub gorzej
 W punkt
 W sieci neuronów
 I przywołują
     Może łzy
     Może śmiech
 Może nic

*****

Jest taka książka
 Której już nie przeczytam
 Może sam dopiszę fragmenty
 Czytam ją wspaniale
 A kiedyś czytałem w przód
 Ale tylko pewne strony
 Inne zakazane, zapomniane, pominięte
 Nieważne
 Tak mi jej żal
 Tak mi jej brak

Wiesław Marcysiak

EGZAMIN

- Dzień dobry, panie profesorze.
- Dzień dobry. Proszę, proszę. Nazwisko?
- Zimowicki Piotr. Ja...
- Zaraz, zaraz, ale ja tu pana nie mam. Czemu Pana nie enlistowano?
- Słucham?
- No, nie ma pana na liście egzaminacyjnej.
- Bo ja, panie profesorze, bym tylko chciał...
- Chwileczkę.
Pan pozwoli, że jednak to ja tu jestem predystynowany do ustalania zasad, i to raczej nie pańskie wolicjonalne zakusy będą implementowane.
- Ale ja nie mam żadnyc..., no tych woli... cyjnych zakusów.
- Tak się tylko mówi, de facto każdemu, kto się tu pojawia, towarzyszy immamentny imperatyw, aby osiągnąć pozycję dominującą.
- Ale ja nie jestem żadnym imperatem, bo...
- Oj, na dodatek widzę, że raczy pan sobie dworować z sytuacji i prezentuje w stosunku do moich uwag sporą indyferentność.
- Alę nie, panie profesorze, ja tylko...
- Wiem, wiem, każdy tak mówi, ale ja akurat łatwo dostrzegam niekonherentność tych argumentów wobec mnie prezentowanych. I dlatego immamentną cechą moich ocen studentów jest...
- Panie profesorze, ja się do nich nie zaliczam.
- Oh, czyżby aż tak się pan wyalienował ze swego środowiska? Ja rozumiem, że można mieć ambiwalentny stosunek do swej grupy, ale aż takiej deprecjacji jeszcze nie spotkałem.
- Ale co to wszystko znaczy, bo nie rozumiem. Chyba pan mnie nie obraża, co? Bo jak mów...
- No już dobrze, w porządku. Uwzględnię w swej ocenie pańskie dążenie do aprecjacji i taryfę zastosuję ulgową. To jak zaprezentuje pan wreszcie swoją dysertację..., no..., żeby pana ukontentować..., opowie pan o swej pracy?

- No nareszcie! Bo, proszę pana, ja pracuję jako woźny i przyszedłem poinformować, że jest awaria ogrzewania i wszystkie zajęcia są odwołane, egzaminy też.

- Ach, rozumiem. No, ale dobry człowieku, czy nie można było od początku porzucić ten cały intencjonalny fraktualizm i od razu przejść do meritum?

- Nie no...! Dobra, niech mnie wywalą z roboty, ale powiem tak po ludzku – niech się pan profesor ode mnie z tym całym swoim inter...cjalizmem... odchrzani, dobra?!

Ar Tur

PLAMY NA SŁOŃCU III

można ciebie nazwać chmurą
skoro potrafisz od rana szybę zrosić
albo trawę kroplami do ziemi przygiąć

można ciebie nazwać burzą
skoro piorunami ze swych oczu
potrafisz zagłuszyć szum deszczu

można... wszystkim cię nazwać
z wyjątkiem słońca
bo czyż jego spojrzenia jaśniejsze
albo ciepło od twojego przyjemniejsze
nawet jego imię od twojego krótsze
czasem plamy na jego obliczu ciemnieją
no i przede wszystkim nocą
długimi godzinami go nie widać

nie... wszystkim można cię nazwać
oprócz słońca

Juliusz Rafeld

W MOIM OGRODZIE II

Wieczorem kos na jodle odmawiał
modlitwę
mrówka na liściu dziewanny uklękała
i zmówiła pacierz

z dała głos dzwonu
niczym odgłos burzy
wzywał jaskółki na wieczorne modły

Bóg chodził po ogrodzie
i rozdawał hostię
a w niebie aniołowie
wili wianki z mięty
jak paciorki różańca
pachnące nadzieją

i byłem taki mały
że mnie aż nie było

DUSZA

Dusza boi się bólu Z przerażeniem
patrzy na rozbite kolano i czym prędzej

ucieka
gdzie pieprz rośnie
Trzeba ją długo przekonywać
że się zablizni Dopiero wtedy powoli
krok po kroku powraca i chowa się
pod pachą lub za uchem i stamtąd
nasłuchuje jak rana się goi

Dusza boi się mrozu Kiedy słowa
zamarzają w powietrzu jak lodowe
ważki
i wiersze stają się tak kruche że pękają
pomiędzy wargami Podkrada
z szafy grube swetry i koce i owija się
nimi
jak kot z nienapisanej jeszcze bajki

Dusza boi się samotności
To taka strachliwa istotka Siada nam
na ramieniu i drży na myśl
że możemy ją opuścić

SZTUKA UMIERANIA

Nie umiera się od razu Umiera się
na raty na części
na zapach bzu pozostawiony w dzieciństwie
i na ciepły sen kota który dawno w niebie

Nie umiera się od razu Do śmierci
się dojrzewa
jak krzyk wrywający się z piersi do ciszy
i pamięć do gniazda które zmiotła burza

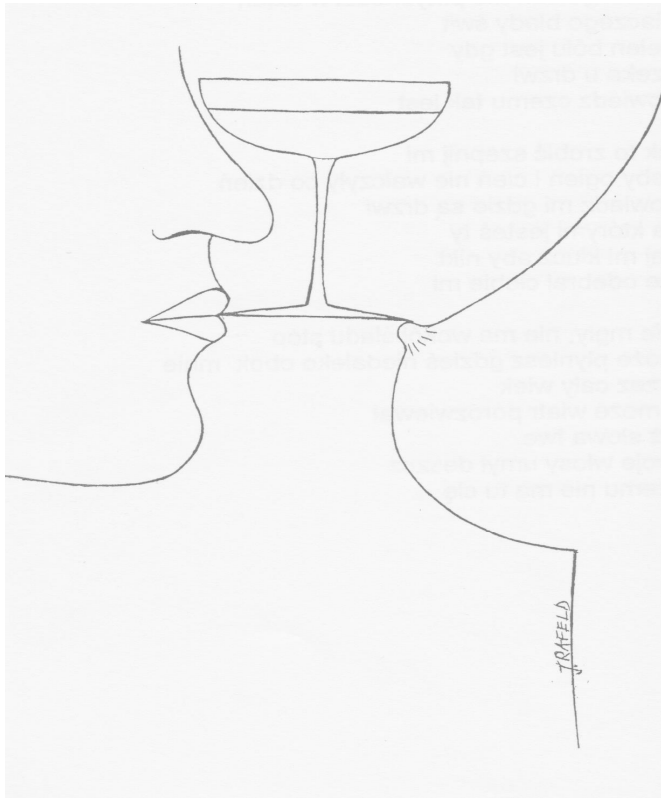
Śmierć w nas się rozpościera jak piołun pod
płotem
i czeka tylko chwili aby go przekroczyć
Mieszka w naszych domach czyta nasze wiersze
rano budzi się z nami i biegnie do pracy

Ile się nachodzi ile się nabiega
byśmy mogli bezpiecznie przejść przez swoje
życie
A my tacy ślepi a my tacy głusi
modlimy się po nocach by nas nie znalazła

MODLITWA DZIECINNA

dzieciństwo moje bose
wybiegane po łące
szczęśliwe niczym głos kosa
wilgotny od rosy
jakże za tobą tęsknie wniebogłosy

Tadeusz Zawadowski

MOCNO

po ziemi stąpasz
nie dajesz się oszukać
zapobiegliwy
podejrzliwy
wyliczony

jednak
po tamtej stronie
nie stąpa się
po tamtej stronie
się buja

na gęstych
jak młodnikowy las
lub rzadkich
jak sito
dobrych uczynków

obłokach

Joanna Bożek-Krasoń

POWITANIE

W fajerwerków blasku ciemną zamgloną
nocą
przyszedł Nowy Rok młody
zupełnie boso
Oszołomiony hukami i wrzawą
nie rozumiejąc hałasu
na przedsionku siadł domu
witając się z Czasem
Taka to była umowa
że mróz pierwszy wkroczy ze śniegiem
coś jednak nie wyszło w planach
mróz owszem
śnieg zaspiał
dlaczego
nie wiem
W zamrożonych gałęziach sosnowych
zastygłych kropelkach rosy
w soplekowych lustrach
ciekawie
przyglądał się sobie Rok Nowy
Myśli
- Trudno
bez śniegu pomocy
bez wspaniałych snów
koni biegu
pobiegnę w wyścigi z Czasem
nie bojąc się mrozu
I nim starość mnie chwyci w biegu
zdążę
z pewnością zdążę
zatańczyć
z latem
z wiosną
nim kartki jesieni spadną
W fajerwerkach Rok przyszedł ciekawy
uśmiechnięty
radosny
zdziwiony
powitam Go w życia progach
Nowy
trochę może szalony ?
Już dwunasta
odezwały się dzwony .

Maria Rykowska

KRÓTKI WIERSZ O FALOWANIU

sztorm rozbija binarne prawdy na skałach
tworzy długie postrzępione przerwy między

słowami
choć przyływ zmywa splątane glony
czekam aż wróci odpływ i znowu ugłaszczaje fale

Julo Rafeld

***

we śnie jestem ubrana jedynie
w blask księżycy
jego światło pieści wnętrze moich dłoni
i przebija je w miejscu gdzie
linia życia styka się z linią serca
stygmaty nigdy nie mają kształtu łez
ze świeżych ran wypełza płomień
i wolno obejmuje każdy z palców
zlizując go z nich nieśpiesznie
by nie poparzył warg
rozpuszcza się na języku jak
gorący opłatek
obudź mnie a ofiaruję ci go
w komunii ciała

***

rodzimy się jako tyrani
bez świadomości bliźniego
z głodnym ja splecionym ciasno z pustym
tonem matki
unieruchomieni przez zwykłą kolej rzeczy
wysyłamy na misje satelity dłoni
by zachłannie badały dla nas faktury
i kształty wszechświata
złowione przypadkiem cząstki
łapczywie pchamy w bezzębne usta
jak czarne dziury pochłaniamy
obrazy smaki dźwięki
ze stacjonarnej kapsuły ciała
uwalnia nas dopiero czas
upojeni wolnością możemy wreszcie
pokonywać przestrzeń

Anna Paszkiewicz

MĘŻCZYZNA

(z cyklu Gra w słowa)

Jak osnowa gobelinu
ukryty pod jedwabną nicią
zachwycony błyskiem igły
gładkość ust sprawdza

Czasami westchnie
gdy ona niczym arras
chłód ścian okrywa
albo wzrok odwraca
od słońca które tylko dla niej

Anioły jego roztargnione
z dni robią dmuchawce
omijają zegary
których kobieta tak strzeże

Pachną skoszoną trawą i ziemią
nie lubią symetrii
rzucają na płótno okruchy ciasta
i cienie potarganych włosów

Rozmawiają skrótami
na przekór
gdy kobieta ze słów
tworzy koronkowe światy

Mężczyzna kocha
złotą nić wplata
rozcina węzły i pętle

próbują latać

Aleksandra Brzozowska

ZASLEPIENIE

Jak bardzo uda ciepłem zniewoliły
i odebrały ci jasność rozumu,
że nie słyszałeś uchodzącej siły
w nożyczek blasku i za drzwiami tłumy?

Zwodziła serce ta, której miłości
prawdziwy dowód dałeś dla spokoju.
Wcześniej już ślepy i bez wątpliwości
byłeś, nim wzrok twój uszedł z oczodołów.

Już tylko zemsta osnuwa gruz ciszą,
wspólnie niewinnych i ciebie dotyka.
Kiedy odnajdą, na grobie napiszą:
Sprzedany drożej od Nazarejczyka.

KONIEC

nie najedzą się złotymi nićmi
wśród trzasku pękających pragnień
karmionych przez lata
ze stołów obficie zasłanych purpurą

skóra pokryta diamentem
zastygnie węglem przy kościach
na grzbietach wymarłej planety

krzyk dzieci ucichnie z echem
na opustoszałych ulicach

głód zmiesza się ze łzami matek
wyławiających z ostatniego posiłku
bezkształtną szumowinę
i chowających ją w płytkich grobach
na które nie będzie komu przychodzić

wszystko zostało spisane
Ziemię zaleją niezliczone potopy
ognia
wody
i nieodwracalności
a jej królowie wciąż nie chcą uwierzyć
że Jerozolima zostanie zburzona

Sławomir Jerzy Ambroziak

WIERSZ

Zbrakło kartki na wiersz
pamięć nie zapisała
urwane słowa
tłukły się po przystankach
rozdartych myśli

Wiatr na szybach czasu
zawiesił odruch wspomnienia
wszystko było wielkie
ważne i potrzebne
wirowało radośnie
kołysało zamasyście
i stało się dopowiedziane

Dziś brakuje słowa na wiersz
wszystkie zostały zamknięte
w geniuszu wieszczów
i nie chcą opuszczać Parnasu

Barbara Jendrzejewska

LIMERYKI

* * *

Dość leniwy pan lubi Polesie,
bo tam poznał figlarną wciąż Czesię. -
Kiedy tkwi znów w bezruchu
i upadnie na duchu,
to ta Czesia mu zawsze...podniesie.

* * *

Jest przystojniak, z ładnego wciąż Złotna,
a natura nad wyraz w nim psotna: -
Najpierw iskrę roznieci
potem każdą przeleci.
Tak to jest gdy znajomość...przelotna.

* * *

Jak wieść niesie - stąd gdzie Sukiennice,
smok spożywał wyłącznie dziewice.
Kraak się w łóżach uwijał,
zdechła z głodu bestyja -
O czym wzmianki nie znajdziesz w kronice.

* * *

Gdy Picasso odwiedzał Galicję,
to modelk wypełniał ambicje.
A tych pań mężulkowie
mieli nowe, w alkowie,
karkołomne nadzwyczaj...pozycje.

FRASZKA

* * *

Każda wiosna kuruje
wszystko co gdzie tam kłuje
i migreny i kości. -
Gdy jej powie ten pan,
co bryluje wśród dam,
że te bóle to objaw...starości

Ryszard Wasilewski

STARE ALE JARE

Konsternacja

- Józek, co to jest konsternacja? Bo mnie koleżanki w biurze pytają.

- Dam ci przykład. Wyjeżdżasz w delegację, wracasz dzień wcześniej i zastajesz mnie w łóżku z inną kobietą. I ten moment to właśnie konsternacja.

- Czekaj, powtórzę, czy aby dobrze pojmuję. Wracasz wcześniej z delegacji, zastajesz mnie w łóżku z obcym facetem i to jest konsternacja, tak?

- A nie, to zdrada!

Anonim

Sekretarka do interkomu: - Szefie, przyszedł anonim.

- Powiedz, że mnie nie ma.

- Nie, to taki anonimowy list.

- Tak, a od kogo?

- No przecież mówię, że od anonima.

- Dobra, nie mam czasu. Daj zastępcy, niech coś odpisze.

Ewa Grasz

TY JESTEŚ

ty
jesteś
moja czarna róża
mój dom bez okien
twoje ręce białe jak gruz
twój chłód
ty
jesteś
moja zima nieskończona

WIDZĘ SZALONYCH

Widzę szalonych którzy
chodzili po morzu
wierzyli do końca
i poszli na dno

Teraz jeszcze przechylają
moją łódź niepewną

odtrącam te sztywne
dłonie okrutnie żywy

odtrącam rok za rokiem

Stefan Pastuszewski

KRAINA ŁAGODNOŚCI

niebo już zmęczyło się błękitem
szare dni i noce szare
czekam na te dni z tobą
ciesząc się blaskiem
codziennych
wspólnych chwil
noce i ranki nie boją chłodem
gdy śpimy w pocałunkach ciała

gdy trzymasz mnie za rękę
spełniają się sny
gdy trzymasz mnie za rękę
w ogrodach kwitną kwiaty
gdy trzymasz mnie za rękę
nawet zimą jest wiosna
gdy jesteś blisko mnie
życie ma sens

Katarzyna Bekier

NIEDOTYK

Samotność
to tylko
pragnienie
dotyku
Dłoń
zawieszona w
powietrzu
dym bez komina
jabłko za daleko jabłoni
BÓL NIEOBECNOŚCI

FLUCTUAT NEC MARGITUR

Ciągle płynie jeszcze
mój mały stateczek.
Gdy widzę światło Twojej morskiej latarni
w ciemnościach nocy – jestem spokojny

Płynę, nie tonę
póki jest Nadzieja,
póki zawsze czuwasz
nad moim stateczkiem

Póki we mnie światło
ciągle jeszcze płynę.
Nie straszne mi sztormy,
BO TY JESTEŚ PRZY MNIE

MYŚL

ludzie najpiękniejsi
umierają zawsze
zbyt młodo

odchodzą
za prędko

zostawiając
dla nas
trudne zadania domowe
- odpowiedź na pytanie
d l a c z e g o

Jarosław Stanisław Jackiewicz

Mężczyzna i kobieta
Ramię w ramię
W ekstatycznym dążeniu
Do namiętności
Szli w grudniowy wieczór między
Błado-żółtymi cytrynami lamp gazowych
Przez mroczne odcinki
W stuletnią bramę i jeszcze mroczniejszy korytarz
Pachnący kapustą kiszoną i praniem
On doświadczony o piwnym oddechu
Ona o dziewczęcości już przejrzałej, dla niej najwyższa pora
Złączeni mimo wszystko w swym dążeniu-żądzy-namiętności
Których skutki rychło-nierychłe jeszcze potoczą się kamieniami
Niedługo i na lat wiele
W ciepłe dobrodziejstwa CO
Z małą lampką
Z namiętnością i bogobojnością zabraniającą rozerwać prezerwatywę
Zatracili się
Zatracili wiele...
By potem spadać
Drewnianymi schodami
Spiralą
Ona go kocha
Chyba
On niekoniecznie
Ale on dobry był
Chociaż to ubek
I ponoć księdza zabił
Nie wiadomo

Ślub był piękny
Jechali chevroletem
A przed nimi karawan

Kochała go
Z zapamiętałą nienawiścią
Wierząc, że on był dobry
Jednak dobry... mimo wszystko

Wiesław Marcysiak

CHWILE

Czasem wychodzę z ram
by zobaczyć dotknąć zrozumieć
odszukać znaczenie
zatrzymać sens
ogarnąć czułość

Zostaję na obraz i podobieństwo
zwykłego śmiertelnika
co wymarzył sobie wieczność
i modły snuje daremne

Potem wracam
w obramowania świata
jak mrówka z wielkim bagażem
i już się nie wychylam

Z BOKU

Czasem lubię stanąć
z boku
patrzeć na ludzi wołających
słuchać ludzi skupionych

ktoś się spieszy
przystaje ktoś
czas pędzi nieustraszony

Tak naprawdę
wszystko jest we mnie
bez zapowiedzi
czas otumania dotyka rani
otwiera bramy niepewności

I wciąż
niewiele rozumiem
I wciąż
się dziwię

Barbara Jendrzewska

KOBIETA I MĘŻCZYŻNA

Kobieta i mężczyzna
banalnie jak w tytule
podchodzą do siebie

Obejmują się
ona pochyla głowę
on dotyka wargami jej ucha
oboje wiedzą że pocałunek wygląda inaczej

Stoją przytuleni z czasem
nic się nie zmienia
nic się nie liczy

Czy jest coś jeszcze?

PÓŹNA - WCZESNA WIZYTA

Obok snu
pojawiłaś się dopiero
nad ranem
z identyfikacją faceta w lustrze

nie interesują mnie
przyczyny twoich odwiedzin
choć widzę
że jesteś dziewczyną z mojej
książki
więc powinniśmy znać się

ostatecznie możesz
tylko nie wyobrażaj sobie
że będę cię kochał

już nawet nie pamiętam
co to znaczy

Wojciech Banach

SALSA.DIAMENT

Przeoglądam scenariusze
najbliższej przyszłości:
1 krok w tył, 2 kroki naprzód,
lub 1,2,3,5,6,7.

Mam wrażenie, że uśmiechem
chcesz mnie zatrzymać.
Ładnie i dobrze przypinasz nim skrzydła...
...lecz niebawem odleczę,

bo pięć lat tu już pracuję i ostatnią jesień,
a Ty pojawiaasz się jak późne lato.

Cieszę się i smucę na tą
sytuację tak bardzo
starałem się być
spokojnym ateistą miłości,
a nie jej zapalonym akolitą.

Znów się na nią nawracam,
choć kłóci mi się ona z teologią
własnych planów i przeznaczenia.

Mamy 21 września, jeszcze tych słów
Ci nie przeczytam, tylko zapytam o
kolejną
wspólną kolację, lekcje tańca, tenis,
spacer
nad morzem przy pełni (zostały dwie).

Lubisz moją *sofię*, sofę,
muzykę, błysk w oku
i poezji amatorską deklamację...

Lubię wyobrażać sobie
Twoją figurę w moich ramionach
Najświętszą.

Zapraszam do ich sanktuarium.

Wejdź tam
i powiedz co widzisz.

Marcin Rogalski

PLAMY NA SŁOŃCU IV

trudno się dziwić
że malarze bezradnie pędzle rozkładają
od świtu wypatrują
żeby po chwili zachwyty doznać zawodu
skoro paleta zbyt skromna by oddać
fioletowo-żółty odcień na horyzoncie

czasem wracają wieczorem zaciekawieni
czy już je dzień znużył na tyle
żeby do snu chmurami okryć
wtedy ponownie głowy opuszczają
na widok jego czerwono-krwistej uciechy
że im się znowu wymknęło

tylko zakochani otwierają wtedy oczy

Juliusz Rafeld

OKRĘT

W Dniu Niepodległości
od wszelakich toksyn
czujemy się wolni.
Płyniemy...

Po świętowaniu
schodzisz do swojej kajuty.
Będąc pod pokładem
mijas balast od naszych najbliższych i
świata.

Dlatego wygrawerowałem burcie
słowa pieśni Izaaka:
Płyniemy jak łyzy, przez potop świętych rzek.

Czuję jak jest
nam gorzko. I słodko
gdy trzymamy razem ster
nasz statek tańczy pośród fal.

Marcin Rogalski

SZPITALNA LOGISTYKA

Lekarze liczą wolne łóżka w szpitalu: 13 plus 7, jest 20, ale jutro może być .... Żle, odpowiada premier.

Żołnierze WOT, liczą wolne łóżka w szpitalu: 13 plus 7 jest 20, ale bez ale.... Dobrze, odpowiada premier.

Minister obrony: żołnierze WOT, do szpitali marsz!

Premier: a tak na marginesie, lekarz uczy się zawodu ponad 6 lat, ale z matematyki to dwója, i to z wykrzyknikiem!

Oj, zrobi z tym porządek profesor minister edukacji i nauki, oj zrobi.

Zenek

ON

Alzheimer ćwiczy leżenie na wznak, chowanie kluczy. Najchętniej spotkałby się z głosem z telefonu, chce wyjść, ale ma tendencję do przewracania się na ulicy.

Mylą mu się kwoty, nie pamięta, co wczoraj, ale w wojnę dał popalić jednemu z Hitlerjugend. Mały Polaczek umiał chodzić po rżysku i wybić okno sąsiadom – Niemcom.

Zapomina wziąć leki, albo bierze podwójną dawkę, wtedy ma odlot, albo odjazd karetką. Wpatruje się w pokolenie prawnuków, jakby miało mu wrócić dzieciństwo.

Agnieszka Jarzębowska

JEDNAK

jej oczy na ekranie
udaje że zna je i jej słowa
udaje że im wierzy
po co rozmawiać o rozwodzie
skoro ślub jeszcze niepewny

powinien był zawczasu
otworzyć granice do świata marzeń
spłukiwanych półwytrawnie
wśród odgłosów natury
zawsze znajdzie się
fotowoltaiczne wyznaczenie
ale co po zachodzie

widuję ich od dnia do dnia
podstuchuję ale nie zrobię użytku
w końcu nie wynajęto mnie
do udowodnienia winy
raczej żebym się nauczył

chyba że...

Julo

***

mój cel prysł jak bańka mydlana
przez jeden mikroskopijny
rozproszone myśli w dwie strony
nie do zebrania

bezsilność bezradność
bunt bezgraniczny
boli bardzo

nie pociesza
" jeszcze będzie normalnie
jeszcze będzie przepięknie "
uzbrajam się w NIE

nie zgadzam się
nie w tej chwili
nie poddam się

Grażyna Paterczyk

STAŁY ŁĄD

jestem tu tylko na chwilę
jesteś tu tylko na chwilę
gdzieś tam jest lepiej
gdzieś tam nie będziesz się bać
strzyg mieszkających w szafie
niedoskonałości wiecznej
piramida potrzeb człowieka Masłowa
zostanie zastąpiona bryzą
będziesz trwał nad brzegiem morza
na nieustających wakacjach
dla odmiany wejdiesz w stały łąd
aby nasycić się widokiem rajskich ptaków

VERSUS EST IN AVEM *

piękno krążące w krwi
jest udziałem czytania poezji
lecę na południe z ptakami
wypuszczonymi na wolność
tańczę w żarzącym się słońcu
wiatr mnie rozpieszcza
podmuchem przenosi
na wszystkie strony świata
gdy przychodzi czas wracam
zasiadam na werandach domów
i śpiewam
wiersz posiadał we władanie myśli
ale dusza to jednak inna treść

*wiersz jest ptakiem

MIŁOŚĆ

gdy naprawia nas wzrokiem
stajemy się jednym ciałem
– szkłem wyjętym z serca

Anna Tlałka

WYZNANIE

Oh, najpierw proszę, wybac mi, Ok?
Wybaczone? Ok. Sorry, piszę do Ciebie
po całej butelce wina, więc może się
zdarzyć, że będzie tak trochę nieskładnie,
ale staram się.
Wybacz. Właśnie sobie myślałem o...
cholerka, ciągle muszę się cofać i
poprawiać pisownię... Wiem, to nie ma
teraz większego sensu, ale to jakbym
rozmawiał z Tobą. Dawno mi się nie
zdarzyło ... cholerka, trudna ta pisownia ...
żebym się tak...
No, dobra, dobranoc, wystarczy tego
dobrego. Właściwie dobrze, że jesteś tak
daleko...

Piotr Aden

LEKKO

przenosisz lekko
śmiech w strach
ból w dotyk
schną
smakołyki na naszym stole
kostki cukru kruszą ziemi sól
oszukują chwile
pod oczami
pielęgnuję owady
muśnięcia i mknienia
tysiąca i jednej nocy chcę
woali wokół brzucha
spojrzeń władczych
nagłych potknięć... o ciebie
zabierasz mój ślad
na papierze
ust

Katarzyna Dąbecka

OPOWIADANIE. PYŁKI DNIA

W dwupiętrowym domu ciemny pokój, całkiem ciemny, śpią w nim dzieci. Ufnie, wśród wybielonych ścian.

*

Pamiętam trzy kaflowe piece. Ojciec ogrzewał pierzynę, a my czekałyśmy w pogotowiu, by na dany sygnał pobiec do łóżka. Ciepło robiło się dopiero po kilku minutach. Pomalowane farbą podłogi glansowałyśmy na zmianę ciężką metalową froterką z grubą warstwą filcu. Zapach pasty rozchodził się po całym domu, byłyśmy pewne, że intensywniej przed Bożym Narodzeniem.

Przedwojenna moneta pod progiem i na strychu ukryte pod belką niemieckie dokumenty. Mroziło dziecięcą krew, wyobraźnia krążyła wokół tajemnic.

Za każdym razem, gdy matka wysyłała mnie do piwnicy, bałam się. Głębokie nisze, judasze z ruchomymi klapkami w masywnych drzwiach. Wszystko zamknięte na kłódki.

Bogumiła Jęcek

BEZWINY

Piszczy maszynka do mięsa.
Mikroelementy buzują w świetle
wołowiny. Klops, za mało bułki tartej,

za dużo jaj - choroba szalonych krów
w przystawce. Na tekturce z pudełka
do kebabów ostra ciecz. Dziwny sos

i dziwne przystawki. Każdej częścce
odpowiada usmażona antycząstka,
masakrująca dziwnie

smakowe kubki.

Robert Furs

OSIOŁ BURIDANA

Każda stajnia wymaga porządku,
a w napełnianiu żłobu jest
metoda. Wiadro wody z odpowiedniej

odległości rozpocznie
problem - łaknienie wzmaga pragnienia.
Siano do siana, ciecz w cieczy.

Pokora uciszy zasady. Nad zdychającym
z w i e r z ę c i e m, żywe spojrzenia bytła
rozpraszają dylemat.

Robert Furs

PROTEST SPOŁECZNY

- Witam państwa w ramach naszej debaty o bieżących problemach społecznych. Dzisiejszy temat to protesty. Przeciwko czemu pan protestuje?
- pytam pierwszą osobę napotkaną na ulicy małego osiedla mieszkaniowego.
- Ja protestuję, żeby było lepiej.
  - Ale co ma być lepiej?
  - No..., wszystko.
  - A konkretnie?
  - Konkretnie też.
  - Nie rozumiem... Ale widzę, że pojawia się inny przypadkowy przechodzień. – Co pani sądzi o wypowiedzi poprzednika?
  - Ja go znam! On zawsze protestuje. Przeciwko wszystkiemu. I przeciw protestowaniu też.
  - A pani?
  - Ja nie, ja tylko w słusznej sprawie.
  - Może bliżej?
  - No przecież stoję już blisko, nie? On śmierdzi wódką.
  - To nie wódka... hep... tylko łyski.
  - Widzę, że państwo nie mogą się porozumieć...
  - A co tu rozumieć, pani redaktor! Ta kobieta zgubiła klucze od naszej pralni.
  - Jakie klucze, jakie klucze!? Sam zgubił, pewnie w tym barze.
  - Przepraszam państwa, ale odbiegamy od tematu. Idzie o protesty...
  - No właśnie! Ja chociaż protestuję, a ona ma wszystko w dupie.
  - Co, rzeczywiście panią nic nie interesuje?
  - Pani redaktorko, jakby mnie nie interesowało, to bym się nie zgłaszała do rady osiedla, nie?
  - No, to jednak jakieś społeczne ciągoty pani ma.
  - Oj, ciągoty to ona ma! Pani redaktor, ją to już pół osiedla zna z tych ciągot.
  - Ja protestuję!
  - A jednak. Proszę, niech pani wyjaśni.
  - Pani redaktor, nie ma co słuchać tego debila.
  - No wie pani, nie powinno się tak publicznie mówić o innej, obcej osobie...
  - Jakiej obcej! Toż to mój mąż!
  - Acha. To jak się państwo dogadujecie w domu?
  - To proste. On dogaduje mi, a ja dogaduję jemu.
  - Rozumiem, że wobec tego na publiczne protesty razem nie chodzicie?
  - A czemu?
  - No bo takie burzliwe kłótnie to raczej nie sprzyjają...
  - Pani redaktor! Nie ma problemu, bo wieczorem, w łóżku, to on wszystko odwołuje...

PAMIĘTNIKI HISTORII

Nim żar ogniska
drwa spopieli
nim życie
w proch zamieni wszystko
chcemy polecieć tak wysoko
jak ptaki okręty nieba
by patrzeć i widzieć
jak one daleko.

Od dziejów zarania
po kres historii
całe doczesne nasze życie
od urodzenia po horyzont
wszystko notować
w swym pamiętniku
by każdą chwilę zapamiętać
i nie popełniać
błędów przeszłości.

A te które były popełniane
choćby błędy to rzecz ludzka
bo każdy z nas może się
mylić

czytaj historii pamiętniki
by nie przeżywać
mrocznych chwil
w popiół
nie zamieniamy życia
ale diamentem
niech się stanie.

Bronisław Wojciechowski

ANIOŁ STRÓŻ

W zamkniętym świecie pragnień
mój anioł
pracowity do bólu
chciałby jeszcze zagrać
na violi arię.
nie może.
obgryza palce do krwi
- z paznokci,
jakby pozbyć się chciał
ich,
zamiast zmartwień

Tomasz Kociński

DEZYNFEKCJA 24h/DOBĘ

Czyli wierszyk pandemicznie adekwatny

zdezynfekuj ręce, kiedy piszesz wiersze
zdezynfekuj myśli, kiedy tworzysz słowa
zdezynfekuj słowa, kiedy opisujesz świat
zdezynfekuj oczy, kiedy patrzysz w dal
zdezynfekuj język, kiedy otwierasz usta
zdezynfekuj twarz, bo masz tylko jedną
zdezynfekuj uczucia, kiedy czujesz, że nie
wytrzymujesz
zdezynfekuj emocje, kiedy umysł twój zalewa złość
zdezynfekuj sny, kiedy skaczą w nim pchły (Szachrajki)
zdezynfekuj żarty, kiedy przekraczają dobry smak
zdezynfekuj wyobraźnię, kiedy idzie za daleko
zdezynfekuj marzenia jeśli je masz
zdezynfekuj sumienie zanim będzie za późno
zdezynfekuj swoje obsesje i kompulsje, kiedy
wchodzisz w ludzki świat
zdezynfekuj przestrzeń, kiedy goście w drzwiach
zdezynfekuj swoje ciało, tak aż by zabolęło
.....nareszcie jesteś czysty jak lza

Róża Szwed

Czas

czas niczym pociąg
raz pusty i samotny kiedy indziej pełen ludzi
wypełniony przez obcych rodzinę przyjaciół
czasem ciągle się gdzieś spieszy trąbi jak nerwowy
pracoholik
kiedy indziej wlecz się mozolnie jakby brał udział we
włoskim strajku
czasem stoi zatrzymany przez semafor chwili
by zaraz ruszyć jak błyskawica do przodu
nie da się go wtedy zatrzymać
sunie po szynach codzienności z zawrotną prędkością
do zatracenia w nadzieję że czas już stanąć
bywa że spóźniony doznaje satysfakcji czekania
na siebie przez niecierpliwych podróżnych
ludzie ciągle go rozpuszczają
jej jak woda
nigdy nie wiesz jak popłynie

Tomasz Skalski

PODWÓRKOWA PRZESTROGA

tuż za oknem tuż pod blokiem
maszeruje kot dziarskim krokiem
widzi psa z daleka
ten jednak wcale na niego nie szczeka
to dodaje kotu animuszu
nastroszył sierść jak w pióropuszu
najeżony psiknął syknął w jego stronę
pies szybko schował się za pana swego
nie stawaj nigdy na drodze temu kotu
kolego!

Tomasz Skalski

TYLKO TU

lasy płoną jesienią
z miedzianym połyskiem malin
rudzieją świtem
powlekane karmazynem
żarzą się za dnia
szkarłatnieją z zachodem słońca
śniedzią brązów spryskane
pędzlem artysty wygładzone
goreją na polskim krajobrazie
jak ogniska niepokoju

W mgliste dni
aksamitem rosy wyiskrzzone
swymi szeptami
opowiadają stare klechdy wieczorne
układają nas do snu
zapadając w mrok
pajęczym tiulem
dotykają ciszy
tylko tu są naszymi
rojeniami

Andrzej Henryk Mielczarek

MŁYN

poczułam zapach mąki
powabna biel wodziła
za nos lekkość bytu traw
zaprawiona zakwasem niepokoju
wiatru co gra w karty
z duchami młynarzy
w pustym młynie

wznoszą się jak świątynia
przeorane ręce wiatraka
o modlitwę za spokój zbóż
idących na spotkanie
z kosą białego stwórcy

Izabela Monika Bill

ŁĄKA

Jest łąka pełna pachnących kwiatów,
Które pachną odurzając swym zapachem,
I słońce co zalewa łąkę żarem z nieba
Mieszając swe promienie z drgającym
aromatem

W głębi niej trawa szeleści,
wokół cykada rozbrzmiewa,
Mucha gdzieś bzyknie, trzmiel przeleci,
Ptak śpiewa w ciemnej plamie drzewa.

Patrzę na nią oczami radości,
Serce rozkwita w złocistym zachwycie.
Czuję harmonię świata w miłości
I trwam w nim żyjąc w nieskończonym
bycie...

Tomasz Kociński

PANDEMIA WRZESZCZY

Toksyczna rzeczywistość mnie otacza
w krajobrazach i telewizorze
Zamaskowane twarze snują się po widowni
jak trwoga pokoleń
grana w spektaklu bez puenty.

Na tramwajowych przystankach
manekiny nie mają litości
obojętność warczy złością na peronach
Rydwany przetaczają się milcząco z trzaskiem
wrzeszcząc anonimowo kół

Zjawy przemijają jak duchy po ulicach
mikroby czają się po kątach czują się bezkarnie
Tylko oczy patrzą na siebie drwiąco spod masek
szukając aprobaty fobiom
a może zrozumienia...

Rzecznicy rządzących
wciąż łżą
i łżą niepokornych
i zwykłych
zjadaczy bzdur...

Andrzej Henryk Mielczarek

JESTEM CIENIEM

Jestem twoim Cieniem
idącym za tobą
gdy samotnie wędrujesz
w mroku pustych ulic.

A gdy w jasności dnia
zobaczysz mnie
zatrzymaj się na chwilę
spójrz w moją stronę.

I zrozumiesz kim jestem
zobaczysz że ja to Cień.
podążający za tobą
Cień twojej samotności.

Podejdz nie obawiaj się
to właśnie jestem ja
wędrujący i samotny jak ty
w mroku pustych ulic .

Jesteś ze mną otulam ciebie
swoim płaszczem ciemności
ochraniam i chowam tam
gdzie nikt Ciebie nie znajdzie.

Ze mną zawsze bezpieczny
w mroku tamtych ulic
jestem Aniołem ciemności
pustych ulic wspomnień.

Bronisław Wojciechowski

MIŁOŚĆ I POETKA

mówisz mi o płatkach róż
o księżycu w moich oczach
ale to ja jestem od pięknych słów
obietnic zanurzonych
w gorzkiej czekoladzie puenty
to ja mówię do ciebie
rozrzuconymi puzzlami siebie
to ja rozdieram szaty ciszy
jestem niepokojem zbitego lustra
w twoim przedsiönku serca

moje ostanie słowo jest
dla ciebie lawiną niebios
wypowiadam wersy i staje się magią
nie rzucam za siebie słów
łapię je jak motyle w siatkę
garść miłości pod stopami
odslania nagość poetki
która chce być kochana
a trzymają się jej tylko
zakochane wiersze
mężczyźni wolą blondynki

Izabela Monika Bill

/Anieli /

*

nigdy nie miała prawdziwych zabawek
i nigdy nie miała pretensji
no przecież była dużą dziewczynką
która powinna wiedzieć
że są ważniejsze wydatki
często wymykała się z domu
na ziemi wyrastały komnaty
sadzała w nich swoją szmacianą królową
razem czekały na królewicza

**

lubiła wędrówki po mieście
przed sklepem z zabawkami
zatrzymywała się rzadko
jako dorosła kobieta powinna rozumieć
że są pilniejsze wydatki

***

kiedy płaciła za lalkę z ostatniej dostawy
sprzedawczyni dziwiła się
dlaczego tej pięknej siwowłosej pani
tak bardzo drżały ręce

Gabriela Szubstarska

NIC NIE WIESZ

Przyszłam z deszczu,
przyszłam z mgły,
z przesiąkniętego,
łzami i radością, świata.
Niczego o mnie nie wiesz,
nawet wiedzieć nie chcesz.
Wymagałoby to przeróbek,
cerowania, łatania dziur,
szukania brakujących części.
Nic o mnie nie wiesz
ale w szarym puchu niewiedzy,
mieszczą się i moszczą,
twarde jak kamienie, pewniki.
Jeśli jesteś bez winy,
rzuć którymś pierwszy.

Wiesława Kwinto-Koczan

CEL

celujesz dla zabawy laserowym czujnikiem
odległości
wpatrując miejsc niczym okazji
decyduje ślepy los że to miejsce które widzisz
przed sobą jest celem owad na szybie
nigdy nie wyleci poza nią i nie doświadczy
niczego po drugiej stronie gwiazda na niebie

wybuchnie
przeistaczając się w błękitnego karła
forma którą ktoś kiedyś modelował własnymi
rękami
zniknie jedynie dźwięk miasta zostanie
będzie trzeba przywyknąć jak do głosu nawigacji
która nie ma do ciebie pretensji
kiedy wytyczasz nowy cel podróży
a potem cofasz się o kilka kroków
stojąc niepewnie jakby przemówił sam bóg

Jarosław Kapłon

**UTRWALIŁEM DWA SŁOWA
ZBLIŻONE I ODPYCHAJĄCE**

Myślę, że kocham Ciebie magią
bytu

a nie myślą sugestii
w moim rezerwacie dualne pojęcia

– miejsca na:
pewność i wahanie

podejścia pod skraj
ubiegają się o elekcję
ale wolne są tu:

słowa – oczyszczone, zaś czyny
podejrzane, szemrane, lewe

dla Ciebie to ujarzmię
Wszystko

Maksymilian Tchoń

When the world will end?

KIEDY SKOŃCZY SIĘ ŚWIAT?

Zapytałem kiedy skończy się świat?
Wróżbita odpowiedział:
Dopiero gdy minie
Ostatni dzień i ostatnia noc

Brackets

NAWIASY

Dzień dobry i dobranoc
Jak nawiasy zawierają
Wieści o nas samych
Okrągłe dzień dobry i dobranoc
Są jak dzień
Zaś kanciaste
Niosą jego wydarzenia
Nawias dość wysoki
By jak mur więzienny
Odciać emocje
Naszym sercom
Potwierdza bezradność
I naszą nieuczciwość
Wobec samych siebie

Shajil Anthru (Indie)

(pośredniczyła Małgorzata Borzeszkowska)
(Tłum. Julio Rafeld)

ROZTOPY

I znów na wszystkie lęki nadeszły roztopy
Ostatnio zrobiło się ich trochę więcej
Idę po nich popękana - na siedem lat nieszczęść

Decyzja wieszala na mnie psy
Nie chciała się podjąć
Zostawiła mnie samą przed ołtarzem

Ja też nie wybiegłam przed kościół
Żeby ją jakoś nawrócić ku sobie
Wolałam paść obok innych dłużników pokotem

Małgorzata Wątor

RH+ / RH - koterie

Umy wam twarz
od masek -

nie mam udziału
w pan czarnej pandemii
piła – tów
(świata)

medialnej
masa kry.

Bogdan Łoś

Teksty do kwartalnika prosimy nasyłać na adres: artis@autograf.pl Przyjmujemy wyłącznie własne teksty poetyckie i satyryczne, nie naruszające praw ani dóbr osób trzecich i dobrych obyczajów. Publikacja i rozpowszechnianie nieodpłatne. Teksty podpisane imieniem i nazwiskiem, lub Godłem, jeśli dane autora tylko do wiadomości redakcji.

*****